

FOA og KL: Centralisering vil aldrig styrke de nære tilbud til borgerne

Folketinget står over for et vigtigt valg om fremtidens sundhedsvæsen.

I FOA og KL mener vi, omdrejningspunktet bør være borgere frem for patienter. Det handler om, at vi i sundhedsvæsenet og ældreplejen skal hjælpe mennesker til at kunne leve livet. Også selvom man har en kronisk lidelse eller kan mærke alderen trykke. For borgernes – og ikke mindst de ældres – sundhed handler om meget mere end bare diagnoser og sygdom.

Derfor opfordrer vi til en fortsat kommunal organisering af ældreplejen og til at styrke det nære sundhedsvæsen i kommunerne tæt på borgernes hverdag.

Derudover skal sygeplejen tænkes ind i helhedsplejen, og så skal vores dygtige social- og sundhedspersonale og sygeplejersker have adgang til at trække på 'diagnosespecialisterne' på sygehusene, når der er behov for det.

Lad os styrke arbejdet med sundhed i det nære. Med udgangspunkt i borgeren og dennes hverdag. Det handler om, at vi skal sikre de rette kompetencer til de rette opgaver. At vi skal blive bedre til at bruge kompetencerne dér, hvor borgerne er. Og ikke mindst at vi skaber rammerne til det.

Med det som afsæt peger vi på seks hovedprioriteter, der er afgørende i de kommende forhandlinger om en sundhedsreform:

1. **Styrk de nære tilbud – centralisering er ikke vejen frem:** Hovedopgaven i en reform af sundhedsvæsenet er at styrke de nære tilbud og ikke at lave en omfattende centralisering af sundhedsvæsenets økonomi, opgaver og ansvar. En så markant centralisering vil betyde mindre demokratisk legitimitet og skabe store, bureaukratiske organisationer.
2. **Hold fast i, at ældrepleje er andet end sundhed:** Ældre er meget mere end patienter. De er mennesker, som lever et liv med familie, venner, lokale fællesskaber og aktiviteter, kulturliv m.v. Der er brug for det lokale kendskab til at sætte ind i tide og skabe gode løsninger. Derfor skal ældreplejen fortsat ligge lokalt i kommunerne – dér, hvor de ældre bor og lever – fremfor at være et vedhæng til det regionale og specialiserede sygehusvæsen.
3. **Implementér forårets brede politiske aftale om en ældreform:** Vejen til en bedre ældrepleje er mere tillid til medarbejderne, bedre rum til faglighed, plads til lokale løsninger og at tænke den kommunale sygepleje ind i helhedsplejen. Ældrereformens fokus på netop dette skal bane vejen for en stærk ældrepleje.
4. **Lav en klar og markant prioritering af ressourcer til det nære sundhedsvæsen:** Strukturelle ændringer betyder ingenting, hvis ikke der er tilstrækkeligt med ressourcer til de mange nye opgaver i

fremtiden. Den medarbejdergruppe, hvor vi står over for den allerstørste rekrutteringsudfordring i kommunerne, er sosu-assistenten og -hjælperen. Her mangler vi – hvis vi ikke gør noget – 19.000 medarbejdere frem mod 2030.

5. **Styrk kompetencerne i det nære sundhedsvæsen:** Prioriter rekruttering og opkvalificering i det nære, så de dygtige medarbejdere i kommunerne kan løfte endnu flere opgaver lokalt. Det handler bl.a. om flere faglærte i ældrepleje og mere fleksibel adgang til lægelige kompetencer.
6. **Styrk samarbejdet mellem kommuner, hospitaler og almen praksis:** For de borgere, som har mange samtidige forløb i alle sektorer, skal vi udnytte hinandens styrker og kompetencer til gavn for borgerne. Godt samarbejde kan godt opnås uden at centralisere alle opgaver i store megaorganisationer.